

рия, вследствие на което иматъ съвсемъ различни разбира-
ния отъ тия на хората. Сжществата отъ она свѣтъ живѣятъ
въ още по-рѣдка, по-фина срѣда отъ тази, въ която хората
живѣятъ, вследствие на което тѣ се намиратъ на висока сте-
пень на развитие.

Степенъта на съзнанието на различнитѣ сжщества опре-
дѣля тѣхнитѣ възгледи и разбираия за нѣщата. Запримѣрь,
учениятъ човѣкъ казва, че диаметрътъ на земята е 12,000
километра. Учената мравка ще даде друга мѣрка за диаме-
търа на земята. Ученитъ сжщества отъ онзи свѣтъ пѣкъ ще
дадатъ съвършено друга мѣрка за диаметъра на земята.
Сжщо така ученитъ твърдятъ, че слънцето е по-голъмо отъ
земята. Коя е причината за това? Голѣмината на слънцето
се обяснява съ разумнитѣ, съ интеллигентнитѣ сжщества,
които живѣятъ тамъ. Колкото по-малка е формата на едно
тѣло, толкова по-неорганизирана е тя; колкото по-неоргани-
зирана е материята на едно тѣло, толкова по-неинтелигентна
е тя. Една надута гайда, пълна съ въздухъ, не говори още
за нѣкаква интеллигентность. Интелигентностьта се опредѣля
отъ съдържанието и отъ смисъла на нѣщата. Следователно,
голѣмината на тѣлата се опредѣля отъ тѣхната вътрешна
разумность. Нѣкои отъ съвременнитѣ учени мислятъ, че са-
мо на земята има животъ. Значи, цѣлата вселена е създа-
дена само за земята. Да се мисли така, това значи да жи-
вѣятъ хората въ илюзии. Ще излѣзе тогава, че слънцето
свѣти и отоплява земята, за да могатъ хората да се мжчатъ,
да се избиватъ помежду си. Възможно ли е това? — Не, по-
скоро може да се предположи, че земята е сцена, на която
се представя всичко онова, което хората могатъ да напра-
вятъ. Отъ всичко, което хората вършатъ, разумнитѣ сжще-
ства могатъ да вадятъ заключение за тѣхното развитие. Тѣ
разполагатъ съ знание, чрезъ което могатъ да ограничатъ
злото. Злото лесно може да се ограничи чрезъ закона за
сгжствяване на материята. Колкото по-гжста става материята,
толкова по-мжчно се проявява злото. Когато материята се
сгжства, злиятъ човѣкъ постепенно става по-тежкъ, вслед-
ствие на което не може да се мърда. Представете си, че
срѣщате въ гората единъ старъ вълкъ. Какво е положение-
то на този вълкъ? Той е подобенъ на злия човѣкъ: едва се
движи, уморява, се пшка; спира се, не вижда нищо. Минава
покрай едно стадо овце, минава покрай друго, не ги вижда.
Тури очила, пакъ не вижда, не може да хване нито една
овца. Върви, въздиша си и казва: Да бѣхъ младъ, нѣмаше